

Konstruowanie programów profilaktycznych - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Konstruowanie programów profilaktycznych
Kod przedmiotu	05.9-WP-PEDP-KPP
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika / Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Lidia Wawryk

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	45	3	27	1,8	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Poznanie przez studentów standaryzowanych programów profilaktycznych oraz nabycie umiejętności konstruowania programów profilaktycznych – indywidualnych i grupowych.

Wymagania wstępne

Zapoznanie studentów z wybraną wiedzą dotyczącą profilaktyki społecznej. Kształtowanie umiejętności planowania profilaktyki zjawisk patologicznych oraz podejmowania i realizacji działań profilaktycznych jednostkowych i grupowych.

Zakres tematyczny

Przegląd i analiza standaryzowanych programów profilaktycznych. Zasady konstruowania programów profilaktycznych według Z.B. Gasia i G. Świątkiewicz. Konstruowanie szkolnego programu profilaktyki.

Poznanie strategii postępowania profilaktycznego na różnych szczeblach w środowisku lokalnym. Zapoznanie z prawnymi, finansowymi i organizacyjnymi ramami wyznaczającymi działania profilaktyczne. Zastosowanie podejścia systemowego w profilaktyce w planowanych przedsięwzięciach profilaktycznych. Zastosowanie diagnozy w rozwiązaniach systemowych. Konstruowanie indywidualnych programów profilaktyki.

Metody kształcenia

Dyskusja, pokaz, metody problemowe, metoda projektu.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wykorzystać wiadomości z profilaktyki społecznej oraz niedostosowania społecznego w samodzielnym konstruowaniu programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym	K_W10	- przygotowanie projektu - Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratorium
Posiada wiedzę na temat zakresów profilaktyki społecznej, modeli, poziomów oraz realizowanych strategii profilaktycznych.	K_W16	- przygotowanie projektu - Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego.	Laboratorium
Potrafi ocenić wiedzę na temat zjawisk społecznych – zna ich podłoże, rozmiar oraz mechanizmy w nim zachodzące	K_U02	- przygotowanie projektu - Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratorium
Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	K_K02	- przygotowanie projektu - Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratorium

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi planować pracę profilaktyczną wybranych form niedostosowania społeczne w zakresie indywidualnym i grupowym	• K_K08	• przygotowanie projektu • Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	• Laboratorium
Konstruuje własne projekty programu w zakresie profilaktyki I,II i III rzędowej z godnie z procedurą. Potrafi dokonać diagnozę dziecka i zaprojektować indywidualny program profilaktyczny	• K_U08	• przygotowanie projektu • Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	• Laboratorium

Warunki zaliczenia

Laboratorium :

Zaplanowanie i skonstruowanie programu profilaktycznego grupowego, prezentacja strategii profilaktycznych; dokonanie indywidualnej diagnozy dziecka i skonstruowanie indywidualnego programu profilaktycznego.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi średnia arytmetyczna ocen cząstkowych z laboratorium.

Literatura podstawowa

1. Gaś Z., *Profilaktyka w szkole*, Warszawa 2006.
2. Karasowska A., *Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania*, Warszawa.
3. Szymańska J., *Programy profilaktyczne: podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Warszawa 2002.
4. Zajączkowski K., *Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży*, Toruń 1998.

Każdorazowo uaktualniana i przekazywana studentom.

Literatura uzupełniająca

1. Seweryńska A., *Uczeń z rodziny dysfunkcyjnej*, Warszawa 2004.
2. Sobolewska Z., *Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży: zasady projektowania zajęć*, Warszawa 1993.
3. Świątkiewicz G., *Profilaktyka w środowisku lokalnym*, Warszawa 2002.

Każdorazowo uaktualniana i przekazywana studentom.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Lidia Wawryk (ostatnia modyfikacja: 14-05-2017 20:57)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ